

բոլոր առաջնորդները կանչվում են պատշաճ իշխանությամբ: Ոչ մի մարգարե կամ որևէ այլ առաջնորդ այս եկեղեցում երբևէ իրեն կոչում չի պարզել: Ոչ մի մարգարե երբևէ ընտրություններով չի ընտրվել: Տերը հստակ ցույց տվեց դա, երբ ասաց. «Ոչ թե դուք ինձ ընտրեցիք. Այլ ես ընտրեցի ձեզ, և կարգեցի ձեզ»¹⁰: Ո՛չ ես, ո՛չ էլ դուք ոչ մի պաշտոնի համար չենք «քվեարկել» Եկեղեցու որևէ ղեկավարին ընտրելիս: Սակայն մենք արտոնություն ունենք նրանց հաստատելու:

Տիրոջ ուղիները տարբերվում են մարդու ուղիներից: Ըստ մարդկանց ուղու՝ երբ մարդիկ մեծանում ու անաշխատունակ են դառնում, նրանց հեռացնում են իրենց պաշտոնից կամ գործից: Սակայն մարդու ուղիները երբեք չեն եղել և չեն լինի Տիրոջ ուղիները: Մարգարեներին հաստատելը անձնական հանձնառություն է, որ մենք կանենք մեր լավագույնը, որպեսզի սատար կանգնենք մարգարեական առաջնահերթություններին: Մեր հաստատումը երդման պես վկայություն է, որ մենք ընդունում ենք իրենց կոչումը որպես մարգարե և այն համարում ենք օրինական և պարտավորեցնող մեզ համար:

Իր նախագահ դառնալուց քսանվեց տարի առաջ, այն ժամանակ՝ Երեց Ջորջ Ալբերտ Սմիթն ասել է. «Պարտականությունը, որ մենք վերցնում ենք, երբ բարձրացնում ենք մեր ձեռքը. . . շատ սրբազան է: Դա չի նշանակում, որ մենք անաղմուկ պիտի քայլենք մեր ճանապարհով և հոժար լինենք, որ Տիրոջ մարգարեն առաջնորդի այս աշխատանքը, այլ նշանակում է. . . որ մենք կկանգնենք նրա թիկունքին. մենք կաղոթենք նրա համար, մենք կպաշտպանենք նրա բարի անունը և մենք կձգտենք կատարել նրա հրահանգները, երբ Տերն ուղղություն տա նրան»:¹¹

Մարդը Տերը ղեկավարում է Իր կենդանի՝ Եկեղեցին:¹² Իր կամքը Եկեղեցու համար Տերը հայտնում է Իր մարգարեի միջոցով: Երեկ, նրանից հետո, երբ մեզ հրավիրեցին հաստատել Թոմաս Ս. Մոնտոնին որպես Եկեղեցու Նախագահ, մենք արտոնություն ունեցանք նաև հաստատելու նրան, Առաջին Նախագահության խորհրդականներին և Տասներկու Առաքյալների Քվորումի անդամներին որպես մարգարեներ, տեսանողներ և հայտնողներ: Ի՛նչ հրաշալի բան: Մենք հաստատում ենք 15 հոգու որպես Աստծո մարգարեներ: Նրանք կրում են

քահանայության բոլոր բանալիները, որ շնորհվել է մարդուն այս տնտեսության ժամանակ:

15 տղամարդկանց սուրբ առաքելության կանչելը մեծ պաշտպանություն է ապահովում մեզ համար, որպես Եկեղեցու անդամներ: Ինչո՞ւ: Որովհետև այդ առաջնորդների որոշումները պետք է միաձայն լինեն:¹³ Կարող եք պատկերացնել, թե ինչպես պետք է Հոգին աշխատի այդ մարդկանց հետ, որպեսզի 15 տղամարդ միաձայն լինեն: Այդ 15 տղամարդիկ բազմազան կրթական և մասնագիտական փորձ ունեն՝ տարբեր կարծիքներ ունենալով շատ բաների մասին: Կարող եք վստահ լինել: Այս 15 տղամարդիկ՝ մարգարեները, տեսանողները և հայտնողները, գիտեն, թե որն է Տիրոջ կամքը, երբ հասնում են միության: Նրանք պարտավորված են համոզվել, որ իսկապես Տիրոջ կամքն է կատարվում: Տերունական աղոթքն օրինակ է այդ 15 մարդկանցից յուրաքանչյուրի համար, երբ նրանք աղոթում են. «Քո կամքը թող կատարվի երկրի վրա, ինչպես որ երկնքում է»:¹⁴

Նա, ով ամենաերկարն է Առաքյալի պաշտոնում, կանչված է նախագահելու:¹⁵ Ավագության այդ համակարգը, սովորաբար, բերում է նրան, որ տարեցներն են կանչվում Եկեղեցու Նախագահի պաշտոնին:¹⁶ Դա ապահովում է շարունակականություն, կոփված հասունություն, փորձ և երկարաժամկետ նախապատրաստություն, մինչ նրանք առաջնորդվում են Տիրոջ կողմից:

Եկեղեցին այսօր կազմավորվել է անձամբ Տիրոջ կողմից: Նա սահմանել է կառավարման մի ուշագրավ համակարգ, որն ապահովում է պահեստային կազմ ու փոխարինելիություն: Այդ համակարգը նախատեսում է մարգարեական առաջնորդություն, նույնիսկ այն ժամանակ, երբ տարիքի հետ կարող է գալ անխուսափելի հիվանդություններ ու անաշխատունակություն:¹⁷ Հակակշիռներն ու պաշտպանություններն այնքան առատ են, որ ոչ ոք չի կարող երբևէ տանել Եկեղեցին սխալ ուղով: Ավագ

- յության պաշտոնում կարգվելը:
7. Վարդապետություն և Ուխտեր 42.11: Առաջնորդներին հաստատելու գործառույթը սկսել է կիրառվել 1830թ. ապրիլի 6-ին, երբ կազմավորվում էր Եկեղեցին և 1836թ. մարտին, երբ Առաջին Նախագահության և Տասներկու Առաքյալների Քվորումի անդամները հաստատվեցին որպես մարգարեներ, տեսանողներ և հայտնողներ (տես *History of the Church*, 1.74–77, 2.417):
 8. Մորմնի Գիրքը գզուշացնում է մարգարեական ուսմունքները անտեսելու վտանգի մասին: Այնտեղ մենք կարդում ենք, որ «մեծ ու ընդարձակ շենքն աշխարհի հպարտությունն էր. և այն ընկավ և նրա անկումը չափազանց մեծ էր: Եվ Տիրոջ հրեշտակը. . . խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Այսպիսին կլինի բոլոր ազգերի, ցեղերի, լեզուների ու ժողովուրդների կործանումը» (1 Նեփի 11.36):
 9. Տես Դանիել Թ.10, Ամոլս 9.7, Վարդապետություն և Ուխտեր 21.1, 4–5, 124.45–46:
 10. Հովհաննես 15.16: Հավատո հինգերորդ հանգանակը պարզաբանում է. «Մենք հավատում ենք, որ Ավետարանը քարոզելու և նրա արարողությունները սպասավորելու համար, մարդ պետք է կանչված լինի Աստծո կողմից՝ մարգարեությամբ և իշխանություն ունեցողների ձեռնադրմամբ»:
 11. *Եկեղեցու նախագահների ուսմունքները. Ջորջ Ալբերտ Սմիթ* (2011), 71. շեշտադրումն ավելացված է: Այս մեջբերումը 1919թ. համաժողովի Երեց Ջորջ Ալբերտ Սմիթի ելույթից է: Նա Եկեղեցու նախագահ դարձավ 1945 թվականին:
 12. Տես Վարդապետություն և Ուխտեր 1.30, 38:
 13. Տես Վարդապետություն և Ուխտեր 107.27:
 14. 3 Նեփի 13.10, տես նաև Մատթեոս 6.10, Դուկաս 11.2:
 15. Երբ Եկեղեցու Նախագահը մահանում է, Առաջին Նախագահությունը լուծարվում է և խորհրդականներն իրենց տեղն են գրավում Տասներկու Առաքյալների Քվորումում: Ապա Տասներկուսի Քվորումը նախագահում է Եկեղեցուն մինչև Առաջին Նախագահությունը վերակազմավորվելը: Այդ ժամանակահատվածը հայտնի է որպես առաքելական միջնիշխանություն: Պատմականորեն, այդ ընդմիջումը տարբեր է եղել՝ չորս օրից մինչև երեք ու կես տարի տևողությամբ:
 16. Իհարկե, իրավահաջորդության այդ օրինաչափությունը չի վերաբերել Ջոզեֆ Սմիթին, որը նախակարգվել էր լինել Վերականգնման մարգարեի ու Եկեղեցու առաջին նախագահը (տես 2 Նեփի 3.6–22, տես նաև Սբրահամ 3.22–23):
 17. Մենք գիտենք, որ Տերն Իր ընտրությամբ կարող է տուն կանչել մեզանից ցանկացածին՝ ցանկացած ժամանակ:
 18. Գորդոն Բ. Հինքլի, «God Is at the Helm», *Ensign*, May 1994, 54. տես նաև Գորդոն Բ. Հինքլի, «He Slumbers Not, nor Sleeps», *Ensign*, May 1983, 6:

Քերոլ Ֆ. Մալքոնկի

Երիտասարդ կանանց գերագույն նախագահության առաջին խորհրդական

Ապրենք Մարգարեների խոսքերին համաձայն

Երկնքի աստվածային նպատակների հետ ներդաշնակ լինելու համար մենք հաստատում ենք մարգարեին և ընտրում ապրել նրա խոսքերի համաձայն:

Մեր Երկնային Հայրը սիրում է Իր բոլոր զավակներին և ցանկանում է, որ նրանք իմանան և հասկանան Իր երջանկության ծրագիրը: Ուստի, նա կանչում է մարգարեներ, ովքեր կարգվում են զորությամբ և իշխանությամբ՝ գործելու Աստծո անունով՝ Իր զավակների փրկության համար: Նրանք արդարակեցության սուրհանդակներ են, Հիսուս Քրիստոսի և Նրա Քավության անսահման զորության վկաները: Նրանք կրում են Աստվածային արքայության բանալիները երկրի վրա և լիազորում փրկող ծեսերի կատարումը:

Տիրոջ ճշմարիտ Եկեղեցուն «միշտ երկրի վրա տվյալ պահին կա միայն մեկը, որին շնորհված է այս զորությունը և այս քահանայության բանալիները»:¹ Մենք հաստատում ենք Նախագահ Թոմաս Ս. Մոնտոնին որպես մեր մարգարե, տեսանող և հայտնող: Նա հայտնում է Տիրոջ խոսքերը՝ առաջնորդելով և ղեկավարելով մեր *աւերող* Եկեղեցին: Ինչպես Նախագահ Ջ. Ռուբեն

Քլարկ Կրոստերն է բացատրել. «Եկեղեցու Նախագահը . . . միայն իրավունք ունի հայտնություններ ստանալ Եկեղեցու համար»:²

Կենդանի մարգարեի վերաբերյալ Տերը պատվիրում է Իր Եկեղեցու մարդկանց.

«Դու պիտի ուշք դարձնես նրա բոլոր խոսքերին ու պատվիրաններին, որոնք նա կտա քեզ, երբ նա ստանա դրանք՝ ողջ սրբությամբ քայլելով իմ առաջ.

Քանզի նրա խոսքը դուք պետք է ընդունեք, ինչպես որ իմ իսկ բերանից, ողջ համբերությամբ ու հավատքով:

Քանզի այդ բաները կատարելով, դժոխքի դռները չեն հաղթի ձեզ»:³

Երկնքի աստվածային նպատակների հետ ներդաշնակ լինելու համար մենք հաստատում ենք մարգարեին և ընտրում ապրել նրա խոսքերի համաձայն:

Մենք նաև հաստատում ենք Նախագահ Մոնտոնի խորհրդականներին և Տասներկու Առաքյալների Քվորումներին որպես մարգարեներ,